

SOLEMNITAT DEL NADAL DEL SENYOR. MISSA DEL DIA

Homilia del P. Abat Josep M. Soler

25 de desembre de 2008

Jo 1, 1-18

Germanes i germans estimats:

La litúrgia ens invita a meditar contemplativament l'evangeli que acabem d'escoltar davant l'escena del naixement de Jesús que ens ha estat proclamada aquesta nit i que amb una icona o amb figures és representada en moltes cases i en moltes esglésies, com la que tenim aquí prop de l'ambó des d'on es proclama la Sagrada Escripura, per indicar-nos precisament que *la Paraula es va fer home*.

La primera pàgina de l'evangeli segons sant Joan és un poema centrat en Jesucrist i d'un contingut teològic i espiritual molt profund, per això és bo d'aturar-s'hi i de fer-ne privadament una lectura orant. Ens diu que el Nen nascut de Maria *existia al principi*, abans de totes les coses creades; que *per ell tot ha vingut a l'existència* i per això és font de tota *llum* i de tota *vida*. Ens diu, també, que aquest Nen ha vingut a parlar-nos, a comunicar-nos la interioritat del Déu invisible, perquè ell és transparència del pensament i del cor divins; ha vingut a elevar-nos al coneixement, a l'amor i a la vida íntima de Déu Pare. *És la Paraula* eterna que ha vingut per ser *home* amb els altres éssers humans per ensenyar-nos a trobar la *llum* i l'esperança per a la vida. Fins i tot després de la mort i resurrecció, quan ha deixat de ser visible als ulls mortals, continua amb la seva *tenda* plantada entre nosaltres per ser present i actuar a favor de tota la humanitat donant-li *la gràcia i la veritat*. Així continua essent per a tots els segles expressió, explicació, revelació del Déu invisible.

Si el Fill de Déu s'ha fet *Paraula* per comunicar-se, si Jesucrist és explicació, manifestació a la humanitat del Déu invisible, vol dir que espera una resposta, que espera un diàleg sincer que ens pugui il·luminar la intel·ligència i saciar el cor. Paradoxalment, però, el pròleg de sant Joan ens diu que la *Llum* que ve de Déu no és acollida; que *el qui és la Llum veritable* no és comprès per la majoria. Quan Déu mateix, per amor, surt a l'encontre de la humanitat per donar-li sentit, *llum, vida i gràcia*, aquesta no entén el do que li aporta, té por de ser desinstal·lada, malgrat que experimenta la buidor interior, el desconsol i l'absurditat davant una existència tant sovint marcada per l'egoisme i el sofriment i al capdavall abocada a la mort. Va passar quan Jesús explicava, en la predicació de l'Evangelí, qui era Déu i quina era la dignitat de l'ésser humà, i passa als nostres dies. És llàstima que, a causa de diverses circumstàncies, entre els quals hi pot haver la ignorància i també un mal testimoniatge per part de nosaltres els cristians, molts deixin la *font d'aigua viva* i es quedin amb *cisternes esquerdades* buscant camins de felicitat i de salvació (cf. Jr 2, 13). En aquest sentit, sentim la urgència de ser anunciadors de la Bona Notícia que és per a tothom el Nadal, el fet que *el qui és la Paraula* divina s'hagi *fet home*.

Jesucrist no sols explica, revela, el Déu invisible. Ens posa, també, en relació íntima, d'amor, amb ell. Efectivament, als qui, malgrat la feblesa humana i el pecat, hem *rebut* Jesucrist per la fe i creiem *en el seu nom*, ens és concedit *poder ser fills de Déu*. Això significa, per tant, que nosaltres estem estretament implicats en el misteri del *qui és la*

Paraula feta home. Jesucrist estava des de tota l'eternitat *en el si del Pare*, i hi continua estant, però ha vingut a oferir-nos la possibilitat d'estar en el si d'ell –de Jesucrist– i així fer-nos viure en comunió amb el Pare del cel per l'Esperit, tal com ho dirà al darrer sopar: *joestic en el Pare, i vosaltres en mi i jo en vosaltres* (Jo 14, 20). Units al Crist estem units al Pare. Això significa que som admesos per gràcia, a participar del corrent d'amor entre el Pare i el Fill: *tal com el Pare m'estima, jo us estimo a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor* (Jo 15, 9). El Déu invisible, des del Nadal, doncs, no és un Déu llunyà; al contrari és proper i es fa trobadís per la fe i per l'amor. Cal, però, perseverar en l'acolliment de la *Paraula* i en la guarda dels *manaments del Pare*, entre els quals destaca el manament nou de l'amor (cf. Jo 15, 10.12).

Com una manera concreta de viure aquest manament i de correspondre a l'amor de Déu per la humanitat que és el Nadal, us proposem de participar en la col·lecta que farem al final d'aquesta celebració eucarística i que hem fet també a la nit. Concretament, i davant la crisi econòmica actual, farem arribar a Càritas les vostres aportacions, a les quals el monestir també afegirà la seva, perquè ja fa un cert temps que els donatius que rep aquest servei assistencial de l'Església han disminuït notablement i, en canvi, s'ha duplicat el nombre de peticions d'ajuda per part de persones necessitades, principalment per coses de primera necessitat com pot ser pagar el lloguer de la casa o el menjar.

El qui és la Paraula s'ha fet home per fer-nos conèixer el Déu invisible i l'amor que ens té. I ara es farà present en el pa i el vi de l'eucaristia per ser aliment de la nostra fe i de la nostra caritat, llum i força per a la nostra vida. *Ve a casa seva, acollim-lo amb un cor obert i agraït.*